

Thomas C. Spanos

Θέμα: Ωρα Παπαδήμου
Ημερομηνία έναρξης: Δευτέρα, 7 Νοεμβρίου 2011
Ημερομηνία παράδοσης: Δευτέρα, 7 Νοεμβρίου 2011

Κατάσταση: Δεν έχει αρχίσει
% ολοκλήρωσης: 0%

Συνολικός όγκος: 0 ώρες
Τρέχων όγκος: 0 ώρες

Κάτοχος: SPANOS THOMAS

Επαφές: ΛΟΥΚΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ
Κατηγορίες: Ελλάδα

Ωρα Παπαδήμου

Πρόσωπο εμπιστοσύνης τόσο για τους ξένους ηγέτες και τις αγορές όσο και για τις βασικές πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα, προορίζεται να αναλάβει καθήκοντα πρωθυπουργού στη δυσκολότερη στιγμή για την οικονομία και τη χώρα

ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ: Δευτέρα 07 Νοεμβρίου 2011

Ενας τραπεζίτης με ακαδημαϊκές περγαμηνές (τακτικό μέλος μάλιστα της Ακαδημίας Αθηνών από το 2006) αλλά και με πολιτική σκέψη, ο πιο διακεκριμένος στον διεθνή χώρο Έλληνας το τελευταίο διάστημα και κυρίως ένα πρόσωπο εμπιστοσύνης τόσο για τους ξένους ηγέτες και τις αγορές όσο και για τις βασικές πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα, προορίζεται να αναλάβει καθήκοντα πρωθυπουργού στην πιο δύσκολη στιγμή της χώρας εδώ και δεκαετίες. Η «ώρα Παπαδήμου» σήμανε στο παρά πέντε εξελίξεων που θα μπορούσαν να πινάξουν στον αέρα αυτό που ο ίδιος υπηρέτησε με προσήλωση: τη συμμετοχή της χώρας στην ευρωζώνη. Είχε βολιδοσκοπηθεί και στο παρελθόν, το 2009, προκειμένου να περιληφθεί ως υποψήφιος βουλευτής Επικρατείας στο ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ, με προφανή προοπτική να αναλάβει κυβερνητικά καθήκοντα, αλλά ο ίδιος προτίμησε να παραμείνει στη θέση του, τότε, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Η συζήτηση της υποψηφιότητάς του το περασμένο καλοκαίρι για τη θέση του υπουργού Οικονομικών, σε αντικατάσταση του Γιώργου Παπακωνσταντίνου, επίσης δεν τελεσφόρησε.

Μονόδρομος η επιλογή. Αυτήν τη φορά ο Λουκάς Παπαδήμος δύσκολα θα μπορούσε να πει «όχι». Όταν τον υποστηρίζουν και τον προτείνουν οι δυο αρχηγοί των μεγάλων κομμάτων της χώρας και ταυτόχρονα φέρονται να συμφωνούν στην υποψηφιότητά του οι

ηγέτες της Γαλλίας και της Γερμανίας (όπως προκύπτει σύμφωνα με πληροφορίες από το περίφημο δείπνο στις Κάννες), η επιλογή μάλλον είναι μονόδρομος.

Ο Λουκάς Παπαδήμος μπορεί να προσφέρει στη χώρα μερικά πράγματα από αυτά που τώρα έχει επιτακτικά ανάγκη: τις γνώσεις του για τη λειτουργία της ελληνικής και της διεθνούς οικονομίας και τις επαφές του με τη διεθνή οικονομική και κυρίως τραπεζική κοινότητα. Γεννημένος το 1947 και απόφοιτος του Κολλεγίου Αθηνών, σπούδασε στη Βοστώνη, στο γνωστό Τεχνολογικό Ινστιτούτο της Μασαχουσέτης (MIT), από το οποίο πήρε πτυχίο Φυσικής, μεταπτυχιακό δίπλωμα ηλεκτρολόγου μηχανολόγου και διδακτορικό στα Οικονομικά. Στο ίδιο Πανεπιστήμιο έχει διδάξει, αλλά η κυρίως ακαδημαϊκή του καριέρα ήταν στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης. Το 1988 εξελέγη καθηγητής Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Στη Βοστώνη, εξάλλου, απ' όπου επιστρέφει τώρα, ξεκίνησε και την τραπεζική του σταδιοδρομία, ως οικονομολόγος της Ομοσπονδιακής της Τράπεζας από το 1980.

Το 1985 επέστρεψε στην Ελλάδα και ανέλαβε επικεφαλής οικονομολόγος της Τράπεζας της Ελλάδος, της οποίας διορίστηκε υποδιοικητής το 1993 και διοικητής το 1994. Από τη θέση αυτή, που του εμπιστεύθηκε ο τότε πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου, επιφορτίστηκε με το κρίσιμο έργο της προετοιμασίας της χώρας για την ένταξη στην ευρωζώνη. Από το 1996 συνεργάστηκε στενά και με επιτυχία για τον σκοπό αυτό με τον Κώστα Σημίτη. Συνετός τραπεζίτης, ο Λουκάς Παπαδήμος δεν δίστασε το 1999 να μιλήσει για τη «φούσκα» του Χρηματιστηρίου, προκαλώντας τότε έντονες αντιδράσεις σε πολλούς. Το 2002 μετακόμισε στη Φρανκφούρτη, αναλαμβάνοντας την ιδιαίτερως τιμητική θέση, ιδίως για έναν εκπρόσωπο μικρής χώρας, του αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ισχυρή προσωπικότητα. Επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας πέρασε κάποιες δύσκολες στιγμές, όταν αμφισβητήθηκαν τα στοιχεία με τα οποία εντάχθηκε η χώρα στην ΟΝΕ, με αποτέλεσμα να δεχθεί επιθετικές ερωτήσεις από ορισμένους δημοσιογράφους, ενώ ο υποψήφιος το 2007 γάλλος πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί εξαπέλυσε επίθεση εναντίον του, προκειμένου να αμφισβητήσει την ουδετερότητα των μελών του ΔΣ της ΕΚΤ. Ωστόσο, όλα αυτά ξεπεράστηκαν, προφανώς επειδή επικράτησε η προσωπικότητα του ίδιου.

Στο πλευρό του Ζαν-Κλοντ Τρισέ, πρώην προέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, με τον οποίο διατηρούσε στενή σχέση, ο Λουκάς Παπαδήμος είναι σαφές ότι ευνόησε την υιοθέτηση πολιτικών που διευκόλυναν τη χώρα στις δύσκολες στιγμές της, όπως η αποδοχή των ελληνικών ομολόγων ως εγγυήσεων για τη χρηματοδότηση των ελληνικών τραπεζών.

Η θητεία του στην ΕΚΤ έληξε το 2010 και με την αποχώρησή του φούντωσαν και πάλι τα σενάρια περί επιστροφής του στην Ελλάδα, καθώς μάλιστα η περιπέτεια της επιτήρησης της τρόικας τότε μόλις άρχιζε. Τελικά όμως ο Λουκάς Παπαδήμος περιορίστηκε σε ρόλο παρασκήνιου, ως οικονομικός σύμβουλος του Πρωθυπουργού.

Στο διάστημα αυτό ανέλαβε καθήκοντα επισκέπτη καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ στη Βοστώνη, επιστρέφοντας εκεί απ' όπου είχε ξεκινήσει τη σταδιοδρομία του. Όμως στην πραγματικότητα βρισκόταν τακτικότερα τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Φρανκφούρτη.

Δεν ήταν λίγες οι φορές που χτύπησε καμπανάκι στην κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό, είτε ως αντιπρόεδρος της ΕΚΤ είτε - στη συνέχεια - ως σύμβουλος του. Πάντα η θέση του ήταν υπέρ της λήψης των μέτρων εκείνων που θα οδηγούσαν σε δημοσιονομική εξυγίανση της χώρας και θα καθιστούσαν τις αγορές, τη δύναμη των οποίων δεν υποτιμά.

Κατά του κουρέματος. Τελευταία, με άρθρο του στο «Βήμα» πήρε θέση κατά της ευρείας αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους, του μεγάλου κουρέματος, θεωρώντας ότι κάτι τέτοιο περικλείει μεγάλους κινδύνους και μπορεί να έχει απρόβλεπτες συνέπειες. Τώρα καλείται ο ίδιος να διαχειριστεί την ήδη αποφασισμένη αναδιάρθρωση και να αποτρέψει τους κινδύνους για τους οποίους προειδοποίησε.

Εκτός από τις αγορές, ο Λουκάς Παπαδήμος δεν υποτιμά ούτε και τις κοινωνικές αντιδράσεις. Αν και τεχνοκράτης, λαμβάνει πολύ σοβαρά υπόψη του τον παράγοντα αυτόν, θεωρώντας ότι αν δεν εξασφαλιστεί ένας βαθμός κοινωνικής συναίνεσης, το πρόγραμμα κινδυνεύει σοβαρά να αποτύχει. Αυτό τουλάχιστον έχει διαμνηύσει κατά καιρούς σε συνομιλητές του.

Αν και πιστός στην αντιπληθωριστική γραμμή, ο ίδιος πίστευε και πιστεύει ότι η χώρα χρειάζεται μια αναπτυξιακή ένεση για να μπορέσει να σταθεί στα πόδια της και να πετύχει ακόμη και τους ίδιους τους στόχους του Μνημονίου.

Η γυναίκα του Σάνα, ολλανδικής καταγωγής, είναι ζωγράφος.